

Министърът на външните работи Кристиан Вигенин е предложил на върховния представител по външна политика на Европейския съюз Катрин Аштън да назначи дипломатът с агентурно минало в ДС **Бранимир Радев** за специален представител на общността за Южен Кавказ и кризата в Грузия, съобщи Медиапул. 62-годишният Радев, който през 2008 г. по време на тройната коалиция с указ на президента

[Георги Първанов](#)

е назначен за посланик в Тбилиси, е с принадлежност към репресивния апарат на БКП.

През 2010 г. комисията по досиетата обявява името му при проверката на дипломатите. Бранимир Радев (1952) е разкрит като осведомител под псевдонима „НАКЕВ“ на [Трето управление на ДС](#)

– (военното контраразузнаване) от 1971 г., когато е 19-годишен и е отслужвал казармата. След това през 1982 г. е превербуван от

[Първо главно управление на ДС](#)

(разузнаването) по същия псевдоним.

Учудващо е как сред всички дипломатически кадри на Министерството на външните работи Вигенин се е спрял точно на такъв човек като най-подходящи представител на ЕС, който да прокарва европейската политика и ценности в сложен кризисен регион, един от най-чувствителните в отношенията между Европа и Русия.

Още с встъпването си в длъжност Вигенин публично обяви реабилитацията на сътрудниците на комунистическите тоталитарни служби в дипломацията, [възпрени от предишното правителство на ГЕРБ през 2011 г.](#)

На тях бяха поверени ключови постове в администрацията на МВНР, а други техни

колеги от бившите служби бяха пратени зад граница.

Заради [отказа на президента Росен Плевнелиев](#) да подпише укази за назначаването на сътрудници на репресивния апарат на БКП за посланици, министърът на външните работи в кабинета Орешарски ги изпрати на различни постове зад граница, които не изискват президентски указ. Тези маневри обаче блокират кариерния модел в МВНР и водят до недоволство от страна на по-младите служители.

Проблем се породи и поради това, че кадрите на бившите комунистически служби са назначени на постове, които отговарят на по-нисък ранг от техния, и би следвало да са стъпка в кариерата за по-млади дипломати.

Така например, когато дипломат с ранг посланик се назначава на по-ниски длъжности, служителите с ранг „съветник” или „пълномощен министър” са принудени да слязат по-надолу в йерархията на посолството и така всички минават една стъпка назад. В същото време хората с най-ниски рангове – „аташе” и „трети секретар” с години не могат да заминат на мандат зад граница, тъй като посолствата са пълни с хора в пенсионна възраст.

През миналата година Вигенин назначи една дузина дипломати с досиета за ръководители на ключови дирекции в МВНР ([ВИЖ ВСИЧКИ НАЗНАЧЕНИЯ ТУК](#)).

Отново сътрудници на репресивния апарат на БКП – зад граница

Освен на високи постове в София, кадрите на бившите служби са уредени със служба и зад граница. За да избегне съпротивата на президента Плевнелиев, Вигенин ги изпраща като заместници или временно управляващи на посолства.

Драговест Горанов, секретен сътрудник „ГОШО“ на Първо главно управление на ДС от 1981 г., който беше говорител на министерството по времето на тройната коалиция, е в Етиопия в качеството си на временно управляващ посолството.

Бившият секретар на президента Георги Първанов – **Златин Тръпков**, огласен като секретен сътрудник „ТАРАСОВ“ на Първо главно управление (ПГУ) на ДС от 1988 г, е назначен в представителството ни в ОССЕ във Виена.

Валентин Радомирски, щатен служител на Разузнавателното управление към Генералния щаб (РУ-ГЩ) на БНА от 1976 г., е зам.-посланик в Молдова.

Емил Вълев, агент „ВАЛЕНТИН“ на Второ главно управление на ДС от 1985 г., е в Съвета на Европа в Страсбург.

Теодор Русинов, сътрудник „ЙОРДАНОВ“ на РУ-ГЩ от 1984 г., е пратен за генерален консул в Битоля.

Иван Димитров, секретен сътрудник „ЯСЕН“ на ПГУ от 1981 г., е временно управляващ посолството в Казахстан

Константин Андреев, който е бившият постоянен секретар на МВНР по времето на външния министър Ивайло Калфин – щатен сътрудник на РУ-ГЩ от 1981 г. – е неакредитиран посланик (СМО, ЮНЕП, екологични конвенции), ПП към Службата на ООН в Женева.

Изпращането на кадри на ДС като „втори човек“ в посолствата отваря възможност за тях при изтичането на мандата на съответния посланик да поемат мисията за като временно управляващи, което може да продължи дълго време.

Посланици със специалните поръчения

Друга „вратичка“ за дипломати с агентурно е назначаването им за посланици със специални поръчения, за които също не се изисква президентски указ. По тази „линия“ Мима Стоилова-Николова – секретен сътрудник на ПГУ „ВИЛИ“ от 1980 г. – е посланик със специални поръчения, отговаряща за международна културна политика и сътрудничество с ЮНЕСКО.

Захари Радуков, агент „КРАСИМИР“ на ВКР и Второ главно управление от 1969 г., е посланик за специални поръчения и национален координатор по регионалното сътрудничество.

Доскоро **Георги Пейчинов**, секретен сътрудник „СТРЕЛЕЦ“ на ПГУ от 1985 г., е бил посланик със специални поръчения „по визова политика“, но и той е назначен зад граница и в момента е съветник-посланик в мисията ни в Москва.

Самият Бранимир Радев, предложен за специален представител на ЕС за Южен Кавказ и кризата в Грузия, последно е заемал поста посланик със специални поръчения за Черноморския регион.

Виж [досиетата на сътрудниците в българската дипломация – тук](#) .